

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompai Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitors térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetését és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Iskolai év elején.

Nehéz viszonyok között kezdődik ez az iskolai év. Egy hónappal ezelőtt még nem is hittük, hogy rendes időben vagy pár napi eltéréssel megkezdődhessék.

Az egész földet megrengető világtörténelmi kataklyzmák rettenetes robajai és dörgései közben nem némultak el a műzsák szép Magyarországon, mert hála Istennek, sikerült a dúló hatalmakat annyira távol tartani hazánk földjétől, hogy nem kell abbahagynunk a szelidebb munkát: az ifjú lelkek kiművelése elvégezhető a fegyveres harc és harci zaj között is.

Hála a nemzet nagy és mély egyetértő szellemének, hála a hadvezető körök gondos előrelátásának, hála a vitézek hősi öntelődésének: a veszedelmet talán sikerül távoltartani hazánk földjétől.

Maguk a tanító és tanári testületek sem teljeselek most. Igen sok helyen több tagjuk bevonult és a műzsák szelid munkája helyett fegyverrel harcol az ellenség ellen.

A kemény, véres munkában küzdő társakat helyettesítik az itthon maradtak, hogy kár és hézag ne essék a zsenge ifjúság szellemi nevelésében és kiművelésében.

Mindnyájan egymás terhét viseljük most. Az a jelszó: egy mindnyájáért és mindnyájan egyért.

Valamennyien pedig a hazáért!

Nagy gondolatokat termő, lélekvaltó idők járnak most.

Megrendül a századok óta álló nagyhatalom, új alakulások és fejlődések gyorsan érnek most meg a világtörténelmi katasztrófák mélységesen háborgó lázas méhében.

Vegyetek ebből tanuságot, a kik nemzetünk reményét, az ifjúságot nevelitek.

* Ne a betűhöz ragaszkodás kicsinyeskedése, hanem az ifjúság iránt való igaz, mélységes szeretet töltse el kétszeresen szíveiteket.

Mélységesen értsétek át, hogy a gondokra bizott anyag a nemzet élő rügyeinek és bimbóinak összefoglalása, a melyekből 20—30 esztendő múltán az új Magyarország, az új nemzet alakul majd. Kell, hogy ez jobb, nagyratörőbb, magasabb és mélyebb szellemű legyen a mostaninál.

A világtörténelem mai nagy átalakulásai a most folyó világháboruban tanítanak meg bennünket arra, hogy milyen gyakorlati tanulságokat kell levonnunk a jövő nemzedék helyes nevelésére?

De hozzátok is van szavunk: nemes ifjúság, a nemzet jövője, reménye!

Teljesítsétek hiven azt, a mi kötelességetek az iskolában is.

Mert most tűnik ki legszebben, hogy azok a nemzetek nagyok és erősek, a hol az ifjúság művelt, kötelességtudó és sokra becsüli a tudást.

Széljegyzetek.

(Keresztül a háborús országon.)

Lassan dörög be a postavonat a hatvani állomásra. Eppen virrad. Nagy, nyitott fabarakok, ujak, bent hosszú tűzhelyeken fő valami. Előtte 3—4 csukaszürke, szuronyos, fázós baka. Végre megáll a vonat. Előttünk a másik vágányon hosszú, zárt kocsisor, csupa fedett teherkocsi. Amint a vonat megáll, megélenkül a a csendes sor. Minden kis rácsos ablakban fejek jelennek meg, kapaszkodó ajkak a rácson és a sapkák, a szürkészöld sapkák... Négy-száz orosz fogoly van abban a vonatban. Amint néznek kifelé, feltűnő sok köztük a lakatformára vágott bajszu és szakállu alak, mintha maga az atyuska nézne ki sokszorositva. Egykedvűek, nem nevet, nem beszél egy sem, a homlokukat odaszoritják a rácshoz és néznek ki. Egy suhancz követ kap fel és hajít, dobja az ablakra, — a szemük sem rebben. Csendeselek, melák és a szemükben hiába keresem, hogy tudják-e legalább, miért kellett nekik fegyvert fogni és idejutni? . . . A tulsó oldalon csattognak a záruk, kihajítják őket a barakkhoz. A vonatunk indul, utoljára látom még, amint egy szőrösképű muzsik nagyot harap a prófuntba és odatartja arcát a tea felszálló gőzébe. . .

*

Ha a július 23-iki orkán most jönne, úgy Budapesten térdig járnának letépett zászlókban az emberek. Ez a cinikus és füstös város most olyan, mint a vállszalagos, kokárdás elemista a márczius 15-iki ünnepélyen, úgy tele van lázzal, feszüléssel és színekkel. Királyi arczok, térképek, zászlóguirlandok és táviratok a kirakatokban. És este, a villanyfényben uszó nagyköruton életveszélyes a tolongás a lapok kiadóhivatalai körül. Az „Est”, ez a páratlanul ügyes boulevard lap, mindig tud új szenzációiról gondoskodni. Az üvegtábla alatt ott van a klenáki pópá botja, azzal a lámpással együtt, amit a botra kötve és lóbázva árulta el a szerbeknek a Száván való átkelés idején. Kézitaragásu halálfej a bot végén, — lehet, hogy a klenáki pópá soha sem is látta, de istenem, ki kér most bizonyítványt a hitelességről? Csak nézzük és hiszünk. Egy orosz réz katonai főzöedény és a hozzávaló fakanál alatt ragyog egy teljesen új,

ép schrapnellöveg. Szép és félelmes. Mellette szerb puska és revolvergolyók, szerb hadiérmekek és egy ócska kétesövű Lancaster, ezzel a felirással: komitácsi puska. Előtte pedig százak hömpölyögnek és mikor rámerednek a schrapnel tündöklőre csiszolt aczélfhengerére, mindnek az az elképzelés ül a szemében: milyen lehet ez, mikor a fejünk felett robban? . . .

*

A debreczeni nagytemplom csodálkozva néz le a mozgalmas utcára, ahol szinte egymás sarkára lép a sok katona: mintha ő már látta volna ezt egyszer . . . Csakhogy a ki akkor teremtetten azt a világot, az most érezbeöntve ott áll előtte. Az alakja. Mert a lelke itt maradt és a gyönyörű szobor szimbolikus mellékalakjai mintha új életre kelnének: a szülőjétől bucsuzó legény, háta megett az árván maradt ekével, a kardját felajánló nemes és a pénzt odaadó nagybirtokos, most ezerszámra állhatnának modelt a művésznek.

A ősi kollegium, ahol a falak közt a Hatvani professzor mágiás lelke bujdosik és a könyvtár vendégkönyvében a János bácsi készséggel megmutatja a negyvenkilenczben ottjárt orosz főtisztek aláírását, — most sebesültek fekszenek. Szól a harang az udvaron mikor belépek: most kell „vizitre” menni az orvoshoz. Két perc mulva csupa fehérség az udvar, az oszlopos folyosó. Vastag kötések, nyakbakötött alsókarok tulnyomóan. Sokan lábsebbel sántítanak, de mind bot nélkül és mind a maga lábán, hordágyon fekvő sebesültet csak kettőt láttam. Valamennyi cigarettázik és jókedvű. Beszédbe elegyedek egy jóképű szakaszvezetővel. Topánfalvi oláh legény, a „közös” hadseregben tanult meg magyarul. Bal alsó karja van eltörve, géppuska golyótól.

— Szurt-e muszkát? — kérdem.

— Aja! — mondja — és mennyit löttem!

Egyszer fogtam is negyvenet egy patroullal. Az egyik kiabálta ne lőj, ne lőj és mutatta, neki három gyerek van otthon. Mondtam, tedd le a puskát és gyere ide. El is fogtuk mind.

A keze nem fáj és szívesen visszamenne akármelyik perczben. Nemcsak ez, valamennyi.

Minden nap háromszor, négyszer nagy szaladás van végig a főutcán, piroskeresztes kocsik és automobilon után. Érkeznek a sebesültszállító vonatok. Az érkezés után tíz perccel már tele van az állomás környéke apró csoportokkal. Tizenöt husz ember és középen egy katona. Száz kérdésre kell mindeniknek megfelelni. A legtöbb kérdés: melyik században van? nem ismeri e ezt meg ezt? mi történt vele? Persze hogy nem ismerik a legtöbbször. De egy esetet mégis hallottam. Egy sebesült káplártól kérdezi egy öreges, alacsony parasztasszony:

— Nem ismerte lelkem Pintér Józsefet?

— De ismertem.

— Megsebesült az is?

— El is esett.

Ennyi az egész. Az öreges asszony összegörnyed, nagy fájdalom szánt végig az arcán és a következő perczben hangos, csukló sirásra fakad:

— Jaj, fiam, fiam! . . .

Mellettünk kocsi robognak. Debreczeni fiuk, az anyjukkal vagy apjukkal, akik megdicsőült areczal hallgatják a feléjük szálló éljent és kaplengest. A másik oldalról idehallatszik a katonazene, ének és ujjongás: most indul egy ezred frissen, virágosan, nótásan.

*

A püspökladányi állomáson nem lehet mozdulni a sok katonától. Fialat, gyerekarcu zászlós ül az egyik lépcsőn. A bal lába van átlöve, nem tud rálépni, de csupa humor. Meséli, hogy a sebesülés után még huszonöt kilométert gyalogolt, míg bekötötték.

— Miért nem kötöttette a hírsplaton? — kérdezik tőle.

— Azért, mert az első sebesültünk az orvos volt, — mondja nevetve.

Eppen oda jön hozzá az alezredes.

— Hogy vagy fiu?

— Egészen jól, alezredes ur.

— Nem ennél valamit?

— Köszönöm, semmit.

— No, azért valami kis étel mégis jó lesz!

Elmegy. Öt perc múlva egy vasuti szolga jön és átad egy üveg vörösbort, sonkát és császársemyét.

— Az alezredes ur küldi.

— Mennyit fizetek érte?

— Semmit. Az alezredes ur kifizette.

— Akkor fogja ezt a fáradságáért.

— Köszönöm szépen, de katonától nem fogadok el pénzt.

A szolga elmegy és az egész jelenetből egy könyv marad a szemünkben és sok meleg érzés a lelkünkben.

Odább kézzel-kézre adnak egy orosz puskát a katonák. Nézik, tapogatják a bajonett hegyét, czéloznak vele és kisütik, hogy a Mannlicher „jobbán áll a kézhez.”

A mi vonatunk is tele van sebesültekkel. Könyökölnék ki az ablakon. Eppen egy katonavonat mellett állunk meg, tele a levegő nótával. Egy feketeszemű magyar fiu odakurjant az egyik sebesültnek:

— Ne félj testvér, megfizetünk mi ezért a muszkának!

Jobbról-balról a földet seprik a háromszinű lobogók és ez a sok színes, nótás katonavonat olyan, mint egy-egy lakodalmas menet...

Az állomásokon tömördek nép. Uriasszonyok bort, cognacot, sültet, süteményt, cigarettát osztogatnak. A szegényebb nép pedig virágot hoz. Egész csokrokat nyujtanak fel őszi rózsákból, violából, vérpáros salviákból kőve. És a szürke vasuti kocsi ablakát lassan ellepi az odátűzött sok virág: a vasut, ez a csupa szürkeség és csupa próza, most illatban és színekben uszik, az ablakokon kihajló sebesült katonák fejét ugy veszi körül a sok virág, mint egy gyönyörű glória, amit maga a nép, a nemzet font oda...

A háborus helyzet.

A múlt hét végén némi szünet állott be a hadviselő felek harczaiban, kivált az északi harctéren a magyar-osztrák és orosz csapatok között. Ezen a szüneten nem is csodálkozhatunk, mert hiszen seregeink tiz nap óta folytonos harcban állottak az oroszokkal, még pedig kemény harcban vívták a világtörténelem eddigi legnagyobb harczát rengeteg méretű területen, iszonyu számú hadakkal. Ebben az óriási harcban bizony kifáradt mindkét rész, pihenniök kell, össze kell szedniök sebesültjeiket, eltemetni halottaikat, ki kell pótolniök a hiányzó erőket, megerősíteni a gyöngye oldalakat.

A legutóbbi tekintetben könnyebb helyzete van egy orosz vezérnek, mert ott emberanyag van fölös számmal, még a harc közben erősítették magukat új, tartalék csapatokkal. A mieinknek tehát tulnyomó erővel kellett küzdeniök ez ezt a feladatukat reményen felül megoldották.

Hiszzen a mi feladatunk tulajdonképpen csak az lett volna, hogy tartsuk vissza

addig az orosz seregek betörését, a mig a német szövetségesek nagyobb erővel jöhetnek. Ezt várták tőlünk a németek, a kik jól tudják a helyzetet és tudják, mit várhatnak tőlünk az oroszokkal szemben?

A mi seregeink azonban többet bírtak annál, a mit a németek vártak tőlük. Bal-szárnyunk és centrumunk balszárnya: összesen 3 seregünk: Dankl, Auffenberg és József Ferdinánd főherceg vezérlete alatt győztesen viaszorították az oroszokat és Oroszországban messze előhaladva Lublin és Cholm felé operálnak, nagy könnyebbséget szerezve ezzel a németeknek, a kikkel egy vonalban haladhatnak.

Láttuk, hogy a németek mennyire ünneplik Dankl és Auffenberg diadalait, ők jól tudják, hogy mit érnek azok?

De mi lekonyult orral azt morogjuk: hát Lemberg?

Hát Lemberget tisztességes módon kiűritettük! Hát aztán? Ott küzdöttek fiaink, testvéreink titáni harcot 9 napig tulnyomó erővel, mégsem futottak el. Önként adták föl Lemberget, az orosz nem üldözte őket, sőt nem is tudta, hogy kivonultak, lövetett az üres sánczokra. Az orosz hadi jelentés nem dicsekszik avval, hogy Lembergnél ágyut vagy csapatokat fogott volna el, tehát a legnagyobb rendben, önként történt a dolog.

Miért? Mindent nem lehet előre megmagyarázni nekünk, akik a harczoló hadseregen kívül állunk.

Sok okot lehet telhozni Lemberg kiűritése mellett. Lehetnek stratégiai, taktikai okok is, az is fontos ok, hogy a németekkel egy vonalban haladjunk s Lemberg tul esik ezen a vonalon.

De ha nem volna egyéb oka, az is fontos, hogy a tulnyomó orosz erővel itt ne pusztitassuk hiába seregeinket, egyelőre legyünk okosak, válasszunk jobb és biztosabb állást kisebb számú seregeinknek. S ilyen állás van Lemberg mögött. Hagyjuk hát Lemberget. Benne vagyunk a diadalmi svungban, hát majd újra át-lendülünk Lembergen, erre segít Lublin és Cholm felé nyomuló seregünk és meg is erősítjük csapatainkat.

Mig e sorokat irtuk, már újra elkez-dődött a nagy harc Lembergnél és a mi seregeink ezuttal a támadók. Adjon Isten erőt nekik!

Az orosz háboru nem gyermekjáték, azt nem lehet ugy egy-két hét alatt elvégezni, mint a vérmes reményűek álmodják.

Győzni fogunk az oroszokon is, de nem egypár hét alatt. Idő kell ehhez az óriási harchoz, mert a munka, a küzdelem óriási.

Azután ne feledjük el, hogy szép a dicsőség, de nem az a fődolog, hanem hogy végre is megverjük az oroszokat és megnyerjük a miért harczolunk.

Német szövetségeseink dicsőséges, fényes harczai könnyebbek a francziák és angolok ellen, mert ott a németek tulerővel söpriek el az ellenséget.

Nekünk egyelőre kevesebb jut a dicsőségből, több a fárasztó küzdelemből. De ezt a németek is tudják és méltányolják.

Félre a lekonyult orrokkal: akarjunk győzni és fogunk győzni! Nagy feladat előtt áll a mi hadseregünk: be kell végeznie legközelebb a világtörténelem legnagyobb félig eldöntött ütközetét.

Ezt így innen bírálgatni könnyű dolog

nekünk, a kik itthon maradtunk és tán mig kortársaink vérüket ontják az óriási harcban: mi talán azon mesterkedünk, hogy miként vonjuk ki magunkat belőle? A miről az orvosok tudnának egyet-mást mesélni.

Tehát szerényebben műveljük a hadi tudományt, a kik itthon maradtunk és más dolgokkal segítsünk vitéz hadseregünkön: Elvégezi az becsületesen a maga feladatát.

A déli, szerb harctérről kevesebb esemény hire jön, mert ott a mi seregeink egyelőre a határ védelmét látják el. Ezért Sabácot is kiűritették még augusztus 23-án, mert a nagy folyón tul csak sok áldozattal lehetne tartani. De ha a szerbek nem férnek a bőrtükben, el-elrakják őket, mint a héten, mikor Mitroviczánál átjöttek, közrefogták őket, a hidjukat elpusztították, őket a Szávának szorították s ötezret elfogtak belőlük.

A belga harctér már csak Antwerpenből és környékéből áll.

A franczia harctéren diadalról-diadalra halad a német sereg, legutóbb a Páris előtti várakat vették be, így pl. Maubeuet, ahol negyvenezer ember, 4 tábornok és 400 ágyu lett a zsákmány. Rövid időn Páris előtt áll a német sereg, onnan pedig elmenekült a kormány és a franczia lakosság nagy része.

A németek az orosz ellen is sikerrel harczolnak ujabban, országukból kiverték az orosz seregeket és haladnak Varsó felé.

Egy reptőlőgépjük az orosz főváros fölött járt és ledobált egy csomó ujságot, haditudósítást franczia és orosz vereségekről.

Ujabban az a kalandos hir merült föl, hogy japán harczosokat hoznak Európába, de ez az óriási távolság miatt csak hónapok mulva volna sikerrel kivihető s akkor már talán nem is lenne miért? Japánt okosabbnak véljük, minthogy ilyen bolond tervért fölládozza seregeit.

A tengeren meglehetősen nagy a csend. Az angol és franczia flotta alig hallat magáról, de a németek mégis itt ott el-el-fognak angol hajókat, vagy aknára megy egy-kettő.

A legujabb hireket itt közöljük, a melyeket a miniszterelnöki sajtóirodából kaptunk:

BUDAPEST, szeptember 10. A legszélesebb körök érdeklődésére tarthat számot egy rendelet, amelyet most adott ki a kormány 6754. szám alatt; a katonai czelokra átvett lovakért, szállító eszközökért és egyéb ingóságokért hadbavonult igényjogosultak részére járó kárpótlás összegének kifizetése tárgyában. A rendelet kimondja, hogy ha az 1912. évi 50. és 51. törvényczikkek értelmében a katonai igazgatás részére átvett lovak, szállító eszközökért és egyéb ingóságokért kárpótlásul kiutalt összegről kiállított postatakarék-pénztári fizetési utalványt magánosok az igényjogosultnak, illetőleg törvényes képviselőjének kezéhez azért nem lehet kézbesíteni, mert hadiszolgálat teljesítése végett távol van és a pénz felvételére vagy a fizetési utalvány átvételére jogosult meghatalmazottja nincsen, a fizetési utalványt, amennyiben meghaladja azt az összeget, melyet a czimzett háznépe tagjainak kezéhez is szabály szerint ki lehet fizetni az igényjogosult részére, a vele közös háztartásban élő törvényes feleségének, szülőjének vagy felnőtt törvényes gyermekének kezéhez lehet kézbesíteni vagy kifizetni; feltéve, hogy ezek vezetik az igényjogosultnak gazdaságát vagy üzletét és ha az igényjogosult vagy törvényes képviselője tiltakozását vagy ellenkező intézkedését a postahivatalnál előzetesen be nem jelentette.

BERLIN, szeptember 10. A nagy vezérkar közli e hó 10-iki kelettel: A Marne mellett és a Marnen túl, az ellenség üldözése közben előrenyomult csapatteinket Páristól keletre: Párisból, Meaux és Mons-Mirail között tulerőben levő ellenség támadta meg. Csapatunk két napig tartó nehéz küzdelemben feltartották az ellenséget, sőt sikereket is értek el. Mivel új erős ellenséges csapatok közeledését jelentették, a németek ezt a szárnyat visszavonták; az ellenség nem követett a visszavonulásban. Ezekben a harcokban a német csapatok *ötven ágyút zsákmányoltak és néhány ezer foglyot ejtettek.* A Verduntól nyugatra levő csapatok még mindig harcolnak. Lotharingiában és a Vogézekben a helyzet változatlan. A keleti harcmezőn a küzdelem újra megkezdődött.

BERLIN, szept. 10. Hivatalos jelentés. Joachim porosz herceget tegnap egy schrapnell-lövés megsebesítette. A golyó jobb felső czombján furódott át, de csontot nem ért. A herceg, mint parancsörtszt teljesített szolgálatot a csatavonalban. A sebesült herceget a legközelebb levő helyőrségi kórházba szállították.

BUDAPEST, szept. 8. A román kulturális körlevelet intézett vidéki fiókjaihoz, a melyben kéri őket, hassanak oda, hogy az egész román közönség hiven kövesse a király által megállapított irányt, mert minden elhajlás, e jól megfontolt iránytól, Romániára nézve végzetessé válhatna. A nagyszabeni érsek hivatalos lapja a „Telegraful Roman” közli e körlevél tartalmát, és hozzáfűzi azt, hogy e lépése a kulturálisnak, a mely a legnemesebb irányt képviseli Romániában, és az erdélyi románokkal szoros összeköttetésben áll, nagy jelentőséggel bír és czáfolata az állítólagos ruszofil áramlatnak, a melyet sokan Romániának tulajdonítanak.

BUDAPEST, szept. 10. A „Budapesti Tudósító” illetékes helyen a következő közlésére hatalmazták fel: Az ország déli határán pár napja megkezdett csatározások még nem értek véget, egyes szerb csapatok több ponton átlépték a határt, a mi természetesen nyugtalanságot okozott az illető határszéli vidékek lakossága körében. A hadműveletekről mai stádiumában semmiféle részletes tudósítás nem adható, hangsúlyozandó azonban, hogy az egész akciónak nagy jelentősége nincs és aggodalomra sincs semmi ok.

BUDAPEST, szept. 11. Az elmúlt éjjel jelentik a főhadiszállásról, hogy a tegnapi harc folyamán Frigyes kir. herceg a hadsereg főparancsnoka, vezérkari főnökével Conrad br. gyalogsági tábornokkal, továbbá Károly Ferencz József kir. herceg trónörökös is a csataterén időzött. A fővárosi lapok haditudósítóit az elmúlt este riadó hívta össze, amely alkalommal hivatalosan felhatalmazták a hadisajtószállás tagjait, annak közlésére, hogy **támadásunk kedvező kilátással folyik.** A haditudósítók jelentése szerint az ifjú trónörökös, aki tegnap átesett a tüzkereztségen, jelenlétével nagyszerű érzéseket öntött támadó csapatainkba.

BUDAPEST, szept. 11. A főváros tanácsa hirdetményt tesz közzé, amelyben a honvédelmi miniszter rendelete alapján utasítja azokat a fővárosban tartózkodó népfölkelésre kötelezettek, akik az 1894, 1893. és 1892. évben születtek, tehát most 20, 21, illetve 22 évesek, hogy a kerületi előljáróságok által a háztelügyelők útján szeptember 12-én házanként és lakásonként szétosztandó népfölkelési igazolványi lap megfelelő rovatait huszonnégy óra alatt töltsék ki és a háztelügyelőnek adják át. Ezeket az igazolványi lapokat 14-én házanként szedik össze: nem kell a népfölkelési igazolványi lapokat kitölteni azoknak, akiket már besoroztak vagy a kik katonai képzőintézetek növendékei, továbbá az 1893. és 1892-ben születtek közül azoknak sem, akiket a sorozó bizottság már fegyverképtelennek vagy törlendőnek nyilvánított. A most összeírt népfölkelő kötelezetteknek október 1-től 20-ig szemlére kell jelentkezniük, amikor alkalmasságukhoz képest osztályozni fogják őket. Akik alkalmasok, azok bevonulásuk helye és ideje iránt a bemutatkozó szemlén nyernek utasítást, aki a behívó parancsnak nem tesz eleget, karhatalommal vezetik elő.

BERLIN, szept. 11. A Wolff ügynökség jelenti: Vilmos császár a szász meiningeni herczeggel táviratban közölte, hogy Ernő szász-

meiningeni herceget, a Namur előtt elesett Frigyes szász-meiningeni herceg fiát, a szász nagyhercegné fivérét, aki augusztus 20-ikán Maubeuge előtt elesett, katonai pompával eltemették.

BERLIN, szept. 11. A nagyvezérkar éjjeli közlése. A német trónörökös hadseregével a Werduntól délnyugatra fekvő megerősített ellenséges hadállást elfoglalta. A hadsereg egyes részei megtámadták a Werduntól délre eső záró erődöket. Az erődöket tegnap óta nehéz tüzérség ágyuzza. Hindenburg tábornok a keleti hadseregével megverte az orosz hadseregnek még Poroszország területén tartózkodó balszárnyát és ezzel utat nyitott csapatai részére az ellenséges haderők hátába. Az ellenség földadta a harcot és teljes visszavonulásban van, a keleti hadsereg északkeleti irányban Nyemen felé üldözi az ellenséget.

BUDAPEST, szept. 11. A főhadiszállásról jelentik: Lembergél a csata tovább folyik, a támadásunk lassanként tért hódít. — A délkeleti hadszíntérről ideérkező hírek arra mutatnak, hogy mialatt mi a Drinán átkeltünk, a szerb hadsereg egyes részei a Szerémség egyes részeibe betörték, ahol a támadás elhárítása megindult.

BERLIN, szeptember 11. A „Vossische Zeitung” kapja Rotterdamból a hírt, hogy a német lovasság már bevonul a Szajna mellett fekvő Trapesba.

BUDAPEST, szept. 11. Kroatia hadügyminiszter felhívást intézett a monarchia főiskoláinak ifjúságához, hogy vegyék ki részüket a mai sulyos idők hazafias kötelezettségeiből és jelentkezzenek minél számosabban önkéntes katonai szolgálatra. E felhívást a budapesti kir. egyetem rektora dr. Lenhosek egyetemi tanár a következő lelkes szavakkal hozza az egyetemi ifjúság tudomására: „Kedves fiaim! Nagy idők, nagy czélok, nagy áldozatokat követelnek, lépjétek dicső őseink nyomába, akik számtalanszor tanujelét adták annak, hogy készek életüket és vérüket feláldozni a királyért és hazáért.” A jelentkezések a budapesti királyi egyetem rektori hivatalában történnek.

Sebesültek városunkban.

Mozgalmas napjai voltak a vörös-kereszt egyesület rimaszombati választmánya vezetőségének e héten. A szorgos női kezek ugyancsak munkában voltak. Samarjay Jánosné elnöknő és Máriássy Lászlóné alelnöknővel élén egy hatalmas női gárda készítette elő a háztartási otthonban felszerelt *kisegítő vörös-kereszt kórházat.* Kubinyi Géza főispán elnök személyesen megtekintette a berendezést, s a hadtestparancsnokságnál közbenjárt a sebesültek szállítása iránt. Ezen intervenciónak váratalanul gyors eredménye volt az, hogy már f. hó 11-én Losoncra 116 sebesültet szállítottak városunkba. Az érkezettek valamennyien az orosz harctéren sebesültek meg.

Folyó hó 11-én már kora reggel elterjedt a hír, hogy a délután 1/25-kor érkező vonattal jönnek a sebesültek. A közönség tömegesen vult ki az állomásra, hol a méntelepi legénységéből kivezényelt emberek, a polgárőrség tagjai, s a Benedek Gyula vezetésével kivonult cserkészsereg tartotta fel a rendet. A fogatok nagy számban voltak kint s 6 hordágy állott rendelkezésre. A vörös-kereszt egyesület képviselőiben: Kubinyi Géza és Samarjay Jánosné elnökök, Kubinyi Géza és Samarjay Jánosné elnökök, Lengyel Iván titkár, dr. Kármán Aladár gondnok, Matolcsy Pál pénztárnok, dr. Zehery István főorvos, dr. Gyikó Ferencz jegyző s a választmány tagjai testületileg jelentek meg; sorakozott a raktárhelyiség előtt a szép fiatal hölgyek egész serege gyönyörű virágcsokrokkal; a városi hatóságot Badiny Gyula rendőrkapitány képviselte.

Ott láttuk a lelkes fogadóközönség soraiban Ruffy Pál min. tanácsost, özv. báró Luzénszky Henriknét, özv. Stojkovits Emilnét s városunk és vidéke nagy intelligenciájának jó részét.

A teljesen kitisztított raktárhelyiségben terített asztalok görnyedtek a sok jó enni-inni való alatt s az asztalokon is tömérdek virág díszlett. A hölgyek igazán fényes tanujelét adták nemes szívöknek és áldozatkészségüknek. Fáradhatlanok voltak a munkában, lelkesek a fogadtatásban, páratlanul figyelmesek, gyöngéddek a sebesült harcosok ellátásában.

A vonat késéssel érkezett, mire berobogott, ezer meg ezer ember volt az állomáson és környékén. E vonaton jött Barthos L. losonci forg. főnökhelyettes is, s Schulhof Pál állomásfőnök intézkedéseit helyesléssel vette tudomásul.

A három utolsó személyszállító kocsiiban volt elhelyezve a 116 sebesült harcos, kik között hét volt olyan, kit hordágyon kellett szállítani s még 20 sulyosabban sebesült, kiket — mind a huszonhetet — a kórházba szállítottak. Itt dr. Löcherer Tamás igazgató főorvos várta az ápoló személyzettel együtt a sebesülteket s azokat megvizsgálta.

Lelkes, meleg éljenzéssel fogadta a közönség a sebesülteket, kiknek kísérelje megtette jelentését a vörös-kereszt egyesület vezetőségének s aztán a raktárhelyiségbe vonultak a legények és falatoztak, ettek ittak, szivaroztak, el voltak ragadtatva a gyönyörű fogadtatástól és jó ellátástól. A vörös-kereszt egyesület vezetőinek, választmányi tagjainak és az ápolónőknak mind-egyik sebesülthöz volt vigasztaló szava s ez láthatólag jól is esett a sok viszontagságon át-ésott hadfiaknak.

A sebesültek megvendégelése után orvosaink — kik mind ott voltak a maguk helyén s derékas munkát végeztek, kijelölték a szállítandó betegeket s először a kórházba szállították be a polgárőrség tagjaival és szolgálkával a nehezebb sebesülteket, azután Pöcher Gyula kapitány, teleposztályparancsnok 15 sebesültet a méntelepre szállítottatott és 75 sebesültet szállítottak ki fogatokon a rimatamásfalai kíséret kórházba. Egy sérült szüleihez ment.

Az uton mindenfelé óriási lelkesedéssel, éljenzéssel és kendőlobogtatással, virágokkal fogadták az elvonuló szállítmányt.

Ezután kivették szerepüket az orvosok és ápolónők, a kötések megújították ott, a hol szükséges volt, estére jó meleg vacsorát kaptak a sebesültek, kik most beszélgetik a kraszniki és az orosz harctéren lefolyt dicső harcokat.

Elismeréssel és a dicséret meleg hangján kell megemlékeznünk mindazokról, kik a sebesültek szállítása és megvendégelése körül fáradtak s kik a sebesülteknek igazán boldog órát szereztek, fájdalmaikat könnyítették.

A sebesült harcosok elhelyezéséről és ellátásáról is meg kell emlékeznünk. A kórházban négy szobában vannak elhelyezve a sebesültek, a méntelep laktanyai épületében egy emeleti nagyteremben. Előbbiek orvosi ellátása és ápolása külön intézkedést nem igényelt, utóbbi helyen önkéntes ápolók végzik a teendőket.

A rimatamásfalvai kíséret kórházat a vörös-kereszt egyesület fiókja mintaszerűen rendezte be 80 sebesült részére. Négy nagy teremben 20—20 sebesült nyert elhelyezést; van orvosi szoba, két ápolónői szoba, üdülők befogadására és társalgó céljaira alkalmas nagy terem, gyönyörű konyha, teljes felszerelés, elég kényelem. Az orvosi ellátást inspekciós orvosaink végzik dr. Meskó Miklós és dr. Zehery István főorvosok beosztása szerint, az ápolónői teendőket pedig hat-hat hivatásos és ugyanannyi önkéntes ápolónő felváltva rendes beosztás mellett végzi, — egyébként Samarjay Jánosné elnöknő a dirigens, kinek figyelme minden legapróbb részletre kiterjed s intézkedései teljesen precizek.

Felhívás.

Mint a helybeli polgári leányiskola igazgatója, már a f. tanév megnyitása előtt, azt az előterjesztést tettem a kir. tanfelügyelő ur előtt, hogy a felvételek lezárása után, a rendszeres elméleti oktatás elhalasztásával, egyelőre legalább szeptember hó közepéig, a hadbavonult magyar ifjaknak a közeledő télre szükséges hősapka, kar-, térd- és hasmelegítő, kapcsa és fehérműek minél nagyobb számban elkészítésével foglalkoztathassam egy a tantestület tagjait, mint a tanuló ifjúságot. Lőrinczy György kir. tan. tanfelügyelő nemcsak a legnagyobb készséggel és örömmel járult hozzá ehhez a propositiómhoz, hanem személyesen is megjelent az iskola megnyitásán és lelkes beszédben kötötte szívére a leányoknak, hogy minél nagyobb buzgóságot és ügyességet fejtsenek ki, hogy méltóknak mutakozzanak a hazájukért és értünk halálmegevetéssel harcoló magyar ifjak becsülésére. Azóta naponként 8—12-ig az iskola termeiben, délutánonként pedig a kapott és

megértett utasítások szerint, a családi otthonokban szakadatlanul folyik a munka. Kedves kartársaimmal egyetértve, teljes odaadással igyekszünk szolgálni a hadsegélyző hivatal magas érdekeit. Minden tanuló 1—2 darabot a saját költségén beszerzett anyagból állít elő.

Néhány 100 korona értékű anyagot a kir. tanf. belegezésével, itteni 3 évi működésem alatt, kirándulási czélokra létesített alapból fordítok erre a mindennél fontosabb és szentebb czélra. S ha ezzel is készen leszünk; a Hadsegélyző Hivataltól, főispán ur öméltsága közreműködésével kért és azóta remélhetőleg utnak is indított 200 katonának fehérneművel ellátására szükséges vászonból fognak a tanulók, tanárnők utmutatása szerint, ingeket és alsó ruhákat készíteni.

Hogy azonban ezt a nemes és szent célt, t. i. minél több magyar vitéznek, a tél zordsága ellen, a megfúlásból eredő harcoképtelenség és szenvedések megelőzésére, minél több ruhanevel és minél gyorsabban szolgálhassunk: örömmel vennők, ha az előző években a polgári iskolánkból kilépett és a munka tanfolyamokon kiváló ügyességre szert tett volt növendékeink is felkeresnek iskolánk munkatermeit, hogy az itt szerzett munkautgyességüket a „Haza” érdekében önzetlen tettekkel is bebizonyítanak. Anyagot adunk. Csak munkát kérünk.

Jöjjenek minél többen.

Rimaszombat, 1914. szeptember 11.

Kárpáti Sándorné, igazgató.

A sebesülteknek.

Lukács Gézáné alispánné kezeihez ujabban a következő adományok érkeztek, melyeknek vételét e helyen nyugtázza:

Klein Jakabné Feledről nagy buzgalommal gyűjtött Kerekgedén és Kisfaludban 56 párnát és sok fehérneműt. Helyből Róth Gézáné 1 párna, 2 pár érmelegítő, 3 nyakvédő és fehérneműek, 2 üveg málnaszörp. Azonkívül az árváknak használt ruhákat küldött. Dr. Löcherer Tamásné 5 párna. — Wuffka Ernőné gyűjtése: Bajdik Endréné 1 párna, Petheő Lajosné 1 párna, Altstädter Károlyné 2 párna, özv. Korenkó Lajosné 4 párna, Matus Andrásné 2 párna, Wuffka Ernőné 2 párna, 16 huzat. Özv. Engel Adolfné 6 párna, Markus Mórné 2 párna, Dónáth Emanuelné 1 pokrócz, 4 törülköző, 2 pár érmelegítő, 2 nyakvédő, 12 zsebkendő. Özv. Kovács Józsefné 2 párna, 5 fásli, 5 pár érmelegítő. Juraskó Jakabné 2 párna, 12 érmelegítő. Czagány Jánosné 1 párna. Rónay Gyuláné 4 párna, 3 érmelegítő, 2 ing. Malatinszky Zoltánné 2 párna. Tóth Józsefné 2 párna, 1 ing, 2 lepedő. Ludvig Antalné 2 párna. Dr. Baksay Dezsőné 2 párna. Csizi Pálné 4 ing, 4 lábravaló, 6 zsebkendő, 4 pár harisnya. Lovag Keiszler Gusztáv 50 kor. alapító tagdíj czímen.

Helpa község lakossága a vörös keresztnek: Dr. Csiky Ferencné 2 párna, 6 huzat, 2 lepedő, 3 ing, 2 alsó nadrág, 6 pár harisnya, 6 zsebkendő és 6 törülköző, Kozsich Soma 2 lepedő, 1 hálóing, 2 alsónadrág, 3 pár harisnya és 2 törülköző, Lucsánszky Istvánné 5 párna 10 huzattal, 3 lepedő, 4 ing, 4 alsónadrág, 10 pár kapeca, 12 zsebkendő és 6 törülköző, özv. Rumerné 1 párna, 2 huzat és 12 drb kapeca, Palánszky Lenke 6 zsebkendő, 1 párna, 6 p. kapeca. Matos István 2 párna, 1 lepedő, 1 hálóing, 1 alsónadrág, 1 vászondarab. Lövy Gyula 1 párna, 7 huzat, 2 lepedő, 7 ing, 4 alsónadrág, 6 pár kapeca, 6 zsebkendő, 4 törülköző. Holics Ernőné 3 párna, 6 huzat, 3 alsónadrág, 3 törülköző. Jókóvi János 1 párna, 2 huzat. Oberhauser Arthurné 3 ing, 2 alsónadrág. Szontagh Andor 1 párna, 1 huzat, 6 ing, 6 alsónadrág, 6 zsebkendő, 3 törülköző. Gretzmayer Károlyné 1 párna, 2 huzat, 2 paplan huzat, 1 lepedő, 1 ing, 1 alsó nadrág, 1 zsebkendő, 4 törülköző. Oravec Károlyné 1 lepedő, 2 törülköző, 1 alsó nadrág, 1 ing. Kisuczky János 1 drb vászon, 2 kapeca. Gyuricza Hanna 1 abrosz, 1 ing. Obrst Kata 1 abrosz, 3 pár kapeca. Kubanda Istvánné 2 abrosz, 1 női ing, 4 kapeca. Villim Tamás 3 ing. Somogyi Antalné 1 lepedő, 1 ing, 1 alsó nadrág, 1 párna, 1 vászon. Bosela Györgyné 3 ing, 1 abrosz, 1 törülköző. Gyuresó Antalné 2 párna, 2 lepedő, 2 törülköző, 3 ing, 2 zsebkendő. Oraukin György 2 abrosz. Magasich Sándorné 3 törülköző, 1 abrosz, 2 párna, 1 alsószoknya.

Remenyik Lászlóné 1 lepedő. Mestyán Mária 1 lepedő, 1 törülköző. Bosela Jarukos 2 ing és kapeca. Ruzsnyákné 1 párna, 3 ing, 1 lepedő, 4 kapeca. Stoch Pálné 1 párna, 3 ing, 1 abrosz, 1 kapeca, 1 alsó nadrág. Blazsecska Józsefné kapeczák. Sever Jánosné 1 abrosz, 1 ing, 1 pár kapeca. Ruzsnyák Mátyásné 2 törülköző, 3 zsebkendő, 1 kapeca. Makk Mária 1 ing. Pollacsek Mária 1 párna, 1 lepedő, 6 zsebkendő, 3 törülköző. Vetkő Rozina 1 ing, 1 abrosz. Bosela András 1 ing, 2 kapeca.

Dapsy Józsefné 6 háló inget és 2 párnát 2 huzattal.

Vajda Pálné, Keiszler Agla és Mara, Vajda Klárka gyűjtése Dusa, Kisgömöri, Guszona és Mezötelkes községekben, amely adományok részben az ottani helyi alapra, részben pedig a Vörös-Keresztnek adományoztattak: Kovács Pálné buza, 50 f., 1 párna, Kohn Jónás 1 kor., Korcsolyás András buza, 60 f., 1 párna, Korcsolyás Julia 40 f., 1 párna, Korcsolyás Andrásné 1 fehérnemű, Szerző István M. fia bab, 50 f., 1 párna, Szerző András Huszár 40 f., 1 párna, Dudás Andrásné buza, bab, 1 fehérnemű, Szerző András B. fia buza, 50 f., 1 párna, Szerző Julia buza, 1 fehérnemű, Szerző Bálint buza, 1 fehérnemű, Szerző Istvánné bab, 40 f., 2 fehérnemű, Szerző András Kis buza, 1 párna, 1 fehérnemű, Huszti Istvánné 40 f., 1 párna, Szerző József buza, 1 párna, Varga Julia 30 f., Barta Miklós buza, 40 f., 3 párna, 1 fehérnemű, Mihály Anna 1 fehérnemű, Szőke Miklós 60 f., 1 párna, Szőke Sándor buza, 50 f., 1 párna, 1 fehérnemű, Benedek István buza, 1 párna, Benedek József buza, 20 f., 1 párna, Benedek Bálint buza, 1 párna, 2 fehérnemű, Hegedűs József buza, 40 f., 3 párna, 1 fehérnemű, Korcsolyás Miklós buza, 20 f., 1 párna, Hegedűs János 1 kor., 1 párna, Benedek Miklós buza, 30 f., Hegedűs Miklós buza, 1 párna, Demeter András buza, 80 f., 1 párna, Demeter László buza, 1 párna, Demeter József buza, 1 párna, Dudás József buza, 1 kor., 1 párna, Dudás Kálmán 1 kor., Dudás István buza, 2 párna, Kovács József buza, 1 párna, Kovács Miklós buza, 1 párna, Demeter Pál 1 párna, 1 fehérnemű, Pálkovács Ambrus 1 kor., 1 párna, Demeter István buza, 1 párna, Demeter János 40 f., 1 párna, Korcsolyás Györgyné buza, 3 fehérnemű, Benedek István buza, 1 párna, 1 fehérnemű, Petik János buza, 2 kor., 1 fehérnemű, Demeter József buza, 3 fehérnemű, Mihály András buza, 1 párna, 2 fehérnemű, Mihály József buza, 50 f., 2 párna, 4 fehérnemű, Kovács Barna buza, 20 f., 1 párna, Hegedűs István buza, 1 kor., 1 párna, találatott többlet 20 f., Guszona községben befolyt 122 kg. buza, 15 kg. bab, 11 drb. tojás, és 9 kor., Kisgömöri községben befolyt 36 kg. liszt, 27 kg. bab, Tóbi Andrásné 2 kor. 80 f., Ganóvsky János 90 f., Szlapóvszky Pál 2 kor. 40 f., Simonty Pál 60 f., Szlapóvszky Pál 60 f., találatott többlet 10 f., L. Keiszler Gusztáv Dusa 42 kor. 60 f. Főösszeg: 252 kg. buza, 36 kg. liszt, 47 kg. bab, 11 drb. tojás, 25 kor. 70 fill., 41 párna, 28 fehérnemű és 50 korona.

Szécsi Oszkárné és leánya Margitka Serke 4 kis és egy nagy párna, 3 zsebkendő és egy lepedő. Csehacek Ilona 2 középnagy és 1 kis párna, 2 törülköző, 6 zsebkendő.

Majoros István Rimapálfala község érdemes birájának gyűjtése: Bözörményi Andorné 1 párna, Imrecze Jánosné fehérnemű, Pilát Sándorné 1 párna, K. Szőke Istvánné fehérnemű, Bódi Andrásné fehérnemű, Imrecze Józsefné 1 párna, özv. Bódi Józsefné fehérnemű, Varga Erzsébet fehérnemű, Nagy Károlyné 1 párna, Bódi Istvánné 1 párna és fehérnemű, Major Istvánné 1 párna és fehérnemű, Nagy Pálné fehérnemű, Bódi Istvánné fehérnemű, Katona Istvánné 1 párna és fehérnemű, Zoller Miklósné 1 párna és fehérnemű, Ferencz Bálintné fehérnemű, Csobó Miklósné fehérnemű, Kovács Ambrusné fehérnemű, ifj. Nagy Istvánné 1 párna, idb. Nagy Istvánné 3 párna és fehérnemű, Nagy Jánosné fehérnemű, Barta Józsefné fehérnemű, Együd Jánosné fehérnemű, Szőke Barnáné 1 párna és fehérnemű, ifj. Szőke Istvánné párna, Bódi Józsefné fehérnemű, Szekeres Józsefné fehérnemű, Pólos Istvánné párna, Bódi Miklósné 2 párna és fehérnemű, özv. Bódi Pálné 2 párna, Majoros Istvánné 2 párna és fehérnemű, idb. Ferencz Lajosné fehérnemű, alsó Szőke Miklósné 1 párna.

BERLIN, szept. 12. A Wolff-ügynökség jelenté, a nagy vezérkar közli: a 22. finnországi hadtest kísérletet tett arra, hogy Lyck felől beavatkozzék a Kelet-poroszországi harcokba, de Lyck mellett vereséget szenvedett.

Adományok a Vörös-kereszt egy-let részére.

Az elmúlt héten ismételt gazdagon nyilatkozott meg társadalmunk hazafias áldozatkész-sége a helybeli vörös-kereszt egylet részére jut-tatott adományokkal:

Pénzadományok: Rác Miklós 25, Máté Jenő 20, Református Egyház 40, Szolgabíró 23 30, Éles István és neje 10, Baranyi József 3, Alsó és Felső Pokorágy községe 28 50, Marton István 10, Kuzmányi Gézáné Rimabánya 5, Klein Mór 40, lovag Keiszler Gusztáv alapítótag díja 50, id. Baksay József 200, Ált. Bank r.-t. Rimaszombat 40, Valach János 5, Sztár Iván 10, Ratkói nőegylet 100, Matterny Andor posta felügyelő gyűjtése 154 80, Bodor István 20, Kármán Katinka 2 korona.

Természetbeliek: Özv. Stech Kálmánné gyűjtőívén: Orbán Pálné (Rimaszóc) 1 párna, Csótó Juliska (Gortvakistalud) 1 párna huzattal, Ferenczi Istvánné (Rimapálfala) 2 tollpárna, 4 ing, 1 alsónadrág, 1 lepedő, — ugyancsak a Stech Kálmánné urnő gyűjtőívén: Zsóry Jánosné balogtamási községi bíró neje szíves közreműködése mellett adakoztak: Zsóry Jánosné köz-ségi bíró neje 4 párna, Czékus Miklós tanító 2 párna, Bán Béláné, Bán Jánosné, Zsóry Ger-gelyné, Zsóry Zoltánné, Bán Jánosné, 1—1 párna, Boholy Andrásné 1 párna és 2 ing, Boholy Istvánné, Mihály Jánosné, B. Bódi Jánosné, B. Bódi Zoltánné, P. Bán Miklósné, Z. Bán Mik-lósné, Z. Bán Jánosné, Zsóry Dezsőné 1—1 párna, István Jánosné 1 párna és vászon db.-ok, Bódi Bálintné, Vég Istvánné, Bán Barnáné, Bán Sán-dor és Bán Bálintné, P. Bán Jánosné, Mike La-josné, Czókoly Károlyné, Z. Bán Sándorné, N. Zsóri Jánosné, ifj. Zsóri István, Zsóri Margit, Palobán Istvánné, Bódi Andrásné, Asztalos Mik-lósné, Bódi Jánosné, Mikó Andrásné, Zsóri Istvánné, Mike Józsefné, Bódi Zsuzsanna, Csótó Andrásné, Bódi Istvánné, Kós Andorné, Balázs Istvánné, Kert Istvánné, Bódi Sándorné 1—1 párna.

Özv. Stech Kálmánné saját részéről: 12 drb. uj lepedő, 6 lepedő, 2 párnahaj, 12 törülköző, 18 ing, 1 párna, 1 paplan.

Serke község közönsége: 75 vánkös, 37 lepedő, 26 törülköző és zsebkendő, 36 lábravaló, 72 ing és tépésnek való vászondarabkák.

Rimaszombati község közönsége: 77 vánkös, 10 lepedő, 30 törülköző, 23 lábravaló, 52 ing, 12 zsebkendő.

Darnya község közönsége: 58 vánkös, 21 lepedő, 41 törülköző, 17 lábravaló, 33 ing, 14 zsebkendő.

Percz Béláné és Molnár Gizella gyűjtőívén adakoztak: Percz Béláné 1 párna, Molnár Gizi 1 kis párna, özv. Percz Lajosné 1 kis párna, Beck Jenőné 2 kis párna, Fráter Józsefné 2 kis párna, özv. Szöllösi Istvánné 1 nagy párna, Péter Jakabné 1 párna, özv. Tóth Józsefné 2 párna, özv. Szabó Lászlóné 1 párna, Gelb Simonné 2 párna, Hízsnyan Bálintné 1 párna.

Szűts Istvánné és leányai Lenke, Gizella és Erzsike almágyi gyűjtőívén adakoztak vánkös-sokat: Szűts Istvánné, Szűts Lenke, Szűts Gi-zella, Szűts Erzsike, Molnár Istvánné, Nagy Istvánné, Bálint Barnáné, Agócs Sándorné, Varga Borbála, Póczos Istvánné, Francsik Istvánné, Básti Istvánné, Barna Jánosné, Nede Istvánné, Póczos Sándorné, Tóth Istvánné, Agócs Ist-vánné, Barta Istvánné, Varga Sándorné, Szabó Jánosné, Kalas Józsefné, Francsik Józsefné, Agócs Boldizsárné, Jakab F. Kálmánné, Jakab F. Károlyné, Agócs V. Jánosné, Agócs Meny-hértné, Agócs D. Sándorné, Molnár Gusztávné, Ja-kab Juli, Tóth Károlyné, Agócs Bálintné, Básti Já-nosné, Jakab K. né, Fojlár Istvánné, Ádám János-né, Czene Jánosné, Nagy Jánosné, Agócs Kálmánné Agócs J. Bálintné, May Mari, Agócs K. Mari, Póczos Balászné, Agócs K. Ferenczné, Tóth K. A. Jánosné, Agócs Viktorné, Varga Istvánné, Jakab Imréné, Tóth Józsefné, Barna Istvánné, Tóth Sándorné, Nagy Balászné, Dancsó Fe-renczné, Stefánik Jánosné, Agócs Sándorné, Dancsó Ignáczné, Kajsza Jánosné, Kovács Ist-

vánné, Pelle Jánosné, Varga vasko Andrásné, Agócs Károlyné, Péter Dánielné, Tóth Jánosné, Tóth Károlyné, Jakab Balásné, Farkas Jánosné, Kovács Jánosné, Varga Józsefné, Agócs ujház Jánosné, Czene Balásné, Tóth Boldizsárné, Agócs Ferenczné, Lózsik Jánosné, Tóth Bálintné, Básti Sándorné, Kóhn Ábrahámné, Szabó Mari, Tóth Péter Istvánné, Nagy Boldizsárné, Barna Lajosné, Agócs István, Czene Bálintné, Foglár Balásné, ifj. Agócs Istvánné, Jakab Istvánné, Kriston Lászlóné, Agócs jeszte Jánosné, id. Agócs Istvánné, Bagi Jánosné, Agócs K. Jánosné, Pelle Antalné, Czene Istvánné, Bredár Mari, Kóhn Mártonné, Mihály Zsuzsanna, Agócs Balásné, Hűvös Istvánné 1—1 darabot, Molnár Jánosné, Deák Jánosné és Prevák Józsefné 2—2 drabot. (Folyt. köv.)

Adakozzunk a harcra vonult katonák hátrahagyott családjának segélyezésére!

Segélyakció.

A katonai szolgálatra bevonultak családtagjainak segélyezésére lapunk mult számában közölt kimutatás szerint begyűlt . . . 99 kor.
Molnár Lajos igazgató 5 kor.

Összeg: 104 kor.

Az adományokat köszönettel nyugtázzuk, ezután is elfogadunk és minden héten a polgármesteri hivatalhoz beszolgáltatjuk rendeltetési helyére való juttatás céljából.

Hirek és vegyesek.

Személyi hír. Dr. Ruffy Pál, az állami gyermekmenhelyek országos felügyelője f. hó 10 én városunkba érkezett s az itteni állami gyermekmenhely ügykezelését megvizsgálta. A felügyelő 12 ikén elutazott.

Kinevezés. Lipót Szalvátor főherceg, a vörös-kereszt védnöke ifj. Kubinyi Géza országgyűlési képviselőt, Gömör és Kishontvm. területére a vörös kereszt megbízottjává kinevezte.

Uj müegytemi tanár. A király Sandy Gyula okleveles építész, állami felső ipariskolai rendes tanárt a II. középépítészeti tanszékre a kir. József müegytemhez nyilvános rendes tanárrá nevezte ki. A kinevezés széles körökben kelt örömet városunkban is, mert az új professzort közel rokoni kötelékek fűzik ide, amennyiben ő a nemrég elhunyt özv. Jánosdeák Andrásnének unokája.

Uj elnök. A rimaszombati egyesült prot. főgimnázium igazgatótanácsa a mult héten Medveczky Sándor elnöklete alatt tartott ülésén választotta meg a lemondás által megüresedett református társelnöki tisztségre Samarjay János igazgató tanácsagot, a rimaszombati ref. egyház főgondnokát egyhangu lelkesedéssel. Ugyanott választották az igazgató-tanács jegyzőjévé a következő 6 évre Komáromy Géza főgimn. tanárt.

Esküvő. Dr. Fekete Tibor főispáni titkár e hó 8 án tartotta egybekelését Hamerszky Ede nógrádszakali földbirtokos szép és kedves leányával: Gizivel. Tanuk voltak: Kubinyi Géza főispán és Samarjay János földbirtokos. A polgári kötést dr. Kovács László polgármester végezte, az egyházi áldást pedig Czínke István ref. esperes adta az ifju párra magas szárnyalású beszéd kíséretében.

Halálozás. Városunk egy köztisztelőben álló kiterjedt polgár családját mély gyász érte, amennyiben f. hó 6 án özv. Szabó Józsefné szül. Percz Julianna, egy tisztos matróna, ki ritka munkásságáról és nemességéről városzerte ismeretes volt, 78 éves korában hosszas betegeskedés után elhunyt. Özv. Mindszenty Bertalanné, Szabó József m., Bikky Istvánné és Szabó István m. édes anyjukat gyászolják az elhunytban, kit nagy család sirat gyermekein kívül: menyei, testvérei, veje, unokái, dédunokái, unokamenyei és unokavői. Temetése f. hó 8 án a polgárság nagy részvéte mellett ment végbe. A ref. és ág. ev. együttes énekkar Halász József vezetésével megható gyászdalokat énekelt s Czínke István esperes szívhez szóló, hatásos gyászbeszédében méltatta az elhunyt tisztos matróna nemes tulajdonságait.

Egy köztisztelőben és becsülésben állott alakja a mi kis társadalmunknak: id. *Institőrész* Endre ügyvéd, Rimaszombat város nyug. tiszti ügyésze, megyebizottsági és városi képviselő-testületi tag, az ág. ev. egyház és a nyustyai takarékpénztár volt ügyésze, a rimaszombati takarékpénztár igazgatósági tagja stb. hunyt el f. hó 8 án 69 éves korában, boldog házassága 39 ik évében, kiterjedt, tekintélyes családot borítva mély gyászba. Tanulmányát a itteni gimnáziumban végezte s mint ügyvéd telepedett le városunkban, hol csakhamar megkedvelték és széleskörű gyakorlatra tett szert. A társas életnek magas műveltsége és jó modora révén vált rokonszenves és agilis tagjává s mint tevékeny, agilis férfiú a köznek sokat használt. Rimaszombat város ügyészi állását nagy ügybuzgalommal töltötte be s csak a folyó évben ment nyugdíjba a közelismerés megnyilatkozása közepette. — Évek hosszú sora óta betegeskedett, de azért kötelességtudása és akaratereje annyira hatalmas volt, hogy le tudta küzdeni a kór okozta szenvedéseket és hivatásának mindig meg tudott felelni. Nyugdíjba vonulása után is szorgalmas látogatója volt a városi közgyűléseknek s részt vett a nagyfontosságú ügyek intézésében. F. hó 7 én hirtelen rosszul lett s 8 án reggelre kiszünetelt. Halála városzerte őszinte, igaz részvéteket keltett s több középületre kitérték a gyászlobogót. Özvegyén szül. Kubinyi Annán kívül gyermekei: dr. *Institőrész* Endre városi tiszti ügyész családjával, *Gazda* Pálné sz. *Institőrész* Anna családjával, *Institőrész* Mariska és *Institőrész* Margit tanítónők kiterjedt rokonsággal gyászolják. Temetése f. hó 10 én óriási részvét mellett ment végbe. Gyürky Pál főesperes megható szép beszédében méltatta az elhunyt munkás és érdemekben gazdag életét s fájó szívvel vett bucsút társadalmi életünk kiváló tagjától. A sirnál az ügyvédi kar nevében dr. Baksay Dezső mondott beszédet, közvetlen, meleg szavakkal emlékezett meg a puritán jellemű férfiú működéséről. Az énekkar gyászadala után elhantolták a mindnyájunk emlékezetében sokáig élő derék férfiú hült teemeit.

Schultz Sándor miskolczi törvényszéki jegyző, ki az itteni bíróságnál sokáig működött s most egy hét előtt neveztetett ki albiróvá, folyó hó 9 én Miskolczon 38 éves korában, boldog házassága harmadik évében elhunyt.

Egyházmegyei közgyűlés. A gömői ref. egyházmegye folyó hó 15 én, kedden d. e. 10 órakor tartja az itteni egy. prot. főgimnáziumban őszi közgyűlést pálóczi *Czínke* István esperes és minaji *Bornemisza* László udv. tan. elnöklésével. A tárgysorozat 51 pontból áll és számos igen fontos egyházi ügy elintézése van abba felvéve.

Közig. bizottsági ülés. A vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 14 én tartja rendes havi ülését.

Ápolónői tanfolyam. A Vörös Kereszt Egylet ápolónői tanfolyama, melyet dr. *Löcherer* Tamás vármegyei közkórházi igazgató-főorvos vezetett, f. hó 15-én befejezést nyert s a hivatásos ápolónők 16 án, szerdán délelőtt fogtak vizsgázni a kórházban a bizottság előtt. Az ápolónők gyakorlati oktatásában a kórosztályokon dr. *Kármán* Aladár osztályvezető orvos és dr. *Fuchs* Izsó osztályvezetéssel megbízott orvos segítettek. *A tanfolyamon résztvettek mint hivatásos ápolónők:* Messerschmidt Mária és Perger Mária (Ujantálvölgy), Kiesiny Tivadarné (Klenőcz), Blahut Matild, Kuth Zsuzsanna és Weissenbauer Karolin (Rimakovóva), özv. Stefko Lajosné (Tiszolcz), Soltész Ilona és Emma (Nyustya), Molnár Jolán (Osgyán), özv. Simon Istvánné (Derecsény), Huszti Juliska (Serke), továbbá Rimaszombatból: özv. Gregor Jánosné, Jávor Szabina, Tokár Emma, Dickmann Etelka, Korent Vilma, Galambos Katalin, Malocsay Margit, Gasko Anna, Noga Dánielné, Pecsók Lajosné, özv. Kókényesdy Pálné, Szántó Juliska. — *Önként jelentkezett ápolónők:* Rábely Etta, Varga Lenke, Emöky Gizi, Lőrinczy Böske, Lőrinczy Mariska, Heksch Ella, Szeleczky Árpádné, Ragályi Istvánné, Farkas Zoltánné, Mária Lászlóné, Szakall Andrásné, Kárpáti Valéria, Lenner Mária, Kerekes Mariska, Bartha Jozefin, Mispál Paula Jaroche Mária, Kulcsár Jánosné, Nagy Anna, Remenyik Margit, Lendvay Etel, Vojtovszky Ilona, Szabó

Malvin, Gregor Sári, Andrassy Emma, Wolfshändel Anna és Istók Boriska.

Eljegyzés. *Eisenkoll* Miczikét, lovag *Eisenkoll* Ivor lapujtói körjegyző kedves és szép leányát eljegyezte ifj. *Jády* Ferencz nógrádmegyei karancseszi h. körjegyző, *Jády* Ferencz almagyi körjegyző tehetséges, törekvő fia.

Vörös-kereszt egyleti alakulás. A jolsvai vörös-kereszt egylet e hó 20 án tartja alakuló gyűlését, a melyen *Kubinyi* Géza főispán is részt fog venni. Az egylet hatásköre ki fog terjedni Jolsva és Nagyrőcze városokra, a ratkói, nagyrőzei és garamvölgyi járások területére.

Zászlót a gömői fiuknak. A mult hét elején irtak a gömői fiuk Galicziából, hogy nincsen magyar zászlójuk, pedig más megyebeliak vittek magukkal. Gyűjtés indult meg erre a célra városunkban és már pár nap mulva készen lesz a magyar lobogó, a melyet ráhímett fölirattal elküldenek a harctéren küzdő gömői fiuknak, hogy ők is nemzeti zászló alatt küzdjenek az oroszok ellen.

Főgimnáziumunk tanárai a háboruban. A rimaszombati főgimnáziumnak 4 tanára vonult be, mint tartalékos és népfőlkelő: *Fábián* Vilmos, *Holéczy* Miklós, *Horváth* Albert és *Pásztory* Gyula. Itthon a tanári teendőiket jórészt kollégiák látják el, de segítenek ebben *Bodor* István, dr. *Veress* Samu nyug. tanárok, *Tóth* Béla városi mérnök és *Nyomárkay* Béla p. ü. titkár.

Megnyitási ünnep. Holnap, (hétfőn) szeptember 14 én lesz a rimaszombati egyes. prot. főgimnázium megnyitási ünnepe, amelyet az ideu az itt tartott kerületi javító és pótló érettségi miatt elhalasztottak. Eddig közel 300 tanuló iratkozott be, de még ma és holnap folynak a beiratások.

Nyugalomba helyezés. A m. ki. pénzügyminiszter *Szabó* Ferencz rimaszombati kir. adóhivatali főpénztárnoknak saját kérelmére történt nyugalomba helyezését elrendelte.

Vörös-Kereszt megalakulás. Rozsnyón óriási érdeklődés mellett alakult meg a *rosznyói vörös-kereszt fiókja*, melybe 200-nál több rendes tag jelentkezett. *Kubinyi* Géza főispán az érdem, hogy az érdeklődés minden várakozást felülmúló impozáns mértékben nyilvánult meg. A gyűlésen Sipeki *Balás* Lajos megyés püspököt, ki 1000 koronával alapító tagként lépett be, díszelnökül választották. A választmány elnöke lett *Nagy* Elemér főszolgabíró, társelnök *Vargáné* Scheffer Etelka, alelnökké választottak: dr. *Pösch* József polgármester és *Sárkány* Kálmánné, titkár: *Pauchly* Rezső, gondnok: dr. *Kathona* László, pénztárnok: *Kirschner* Zsigmond, jegyző: *Ladányi* László, orvos: dr. *Hajcsy* Sándor.

Közönség figyelmébe. A hadbavonultak családjai segélyezésére és a Vörös-kereszt részére adott adományok nyugtázását csak az esetben közölhetjük lapunkban, ha az erre vonatkozó adatokat mindenkor **péntek délelőtt 10 óráig** megkapjuk; mert lapunk technikai munkája nem engedi meg a további várakozást. Az ez idő után beadott nyugtázások tehát csak a következő számba vehetők fel.

Ujonzok bevonulása. Mult vasárnap hangos muzsika szóval vonult végig városunkon 16 méntelepi katona, kik a szekeresekhez vonultak be, s mennek a harctérre. E héten 29 ujoncz vonult be az itteni osztályhoz, kiknek kiképzését nyomban megkezdték.

Tanulmányi kirándulások. Szept. hó 4 én és 5 én érdekes tanulmányi kirándulást tettek a főgimn. cserkészcsapat helybeli tagjai *Horváth* Zoltán és Sz. *Benedek* Gyula tanárok vezetésével. Elgyalogoltak a balogi és meleghegyi vadaskertekbe. Szeptember 10 én pedig *Horváth* Zoltán vezetésével Tiszolczra rándultak a tanulók s ott a Hrádova hegy sziklái közt tettek tanulságos és fárasztó turát.

Tűz. Folyó hó 11 én estefelé tüzet jelzett a toronyór — épen a sebesültek beszállítása előtt. Az Erzsébet téren dr. Baksay Dezső ügyvéd házában udvarán a fatartó szinben ismeretlen okból tűz támadt, de szerencsére igen rövid idő alatt eloltották s baj nem történt.

Tüzzük mindannyian ruháinkra a szövetségi hűség-jelvényt, mert ezzel is gyarapítjuk a „Vörös-kereszt” anyagi erejét!

Ujabb sebesültek. Pénteken éjjel meg egy sebesült érkezett a közkórházba s szombaton délelőtt egy sebesült káplár, ki 11 én Feleden a vonatról leszállott s tévedésből a Miskolcra felé menő vonatra ült, jelentkezett a kórházban. Már e hét elején a rakottási Kulcsár János is ott vétetett fel az alszár könnyebb lött sebével, úgy hogy a kórházban most összesen 32 harcztéren sebesült van.

Látogatás a sebesülteknél. Lapunk zártakor kapjuk a hírt, hogy folyó hó 11 én a vármegyei közkórházban elhelyezett sebesülteket — érkezésük után — *Lukács Gézáné, özv. Ragályi Gézáné, Marton Jánosné és dr. Baksay Dezsőné* jó lelkű urnők nyomban meglátogatták. A sebesülteknél végtelenül jól esett a látogatás és hálásan köszönték meg a figyelmet. A látogató urnők cigarettákat és puha kis párnákat vittek a sebesültek részére, amelyeket sajátkezüleg helyeztek el a hetekig kemény göröngyön pihenő vitéz harczosok fejei alá.

Folyósítva a hadisegély. A kir. számvéviség és kir. adóhivatal a hadbavonultak családtagjai részére megállapított hadisegély munkálataival már elkészültek. Az igényjogosultak tehát az illető községi elöljáróságnál jelentkezzenek, a részükre megállapított hadisegélyt az elöljáróságok már most kifizetik.

Érettségi vizsgálatok. A múlt héten tartották a helybeli egy. prot. főgimnáziumban a tiszai ág. h. ev. egyházkerület pótló és javító érettségi vizsgálatait *Hronyecz József* püspöki titkár elnöke alatt, a kormányt *Hallay Zoltán* rosznyói ev. főgimn. h. igazgató képviselte, az igazgató-tanács megbízásából jelen volt *Simon Mihály* ref. lelkész. Összesen 41 tanuló állott a bizottság előtt, köztük egy leány. Ezek közül teljes érettségit tett 17, pótló érettségit 1, javítóra jött 23. A teljes érettségizők közül érett lett 10, a decemberi javító vizsgára utasítottak 6 tanuló. A pótló érettségi 1 tanuló sikertelenül. A javító érettségin átment sikerrel 18 tanuló, a decemberi javítóvizsgálatra utasítottak 5 tanuló.

Évkönyv. Rimaszombat és vidéke jótékony nőegyesületének 1913 ik évkönyve most jelent meg. Az évkönyvben a múlt év folyamán kifejtett tevékenység hű képét találjuk meg a felvett és közölt jegyzőkönyvek keretében. A füzet tartalmára még rátérünk.

A Gömörmegyei Nép- és Iparbank

a moratorium tartama alatt is elfogad előnyös kamatozás mellett betéteket s azokat, míg a moratorium tart, 2000 koronáig azonnal, 10000 koronáig 5 napi és 10000 koronán felül 10 napi felmondásra fizeti vissza.

Halálos baleset. Rimasimonyiban folyó hó 7 én a libákat őrizték a falu mellett s Zsiros Eszter 5 éves leánya: *Oláh Zsuzsi* a tűz mellett leült. A tűz lángja megkapta a kis leány ruháját, s a szerencsétlen gyermek borzalmasan összeégve meghalt. F. hó 11-én a kis leány hulláját felboncolták s a bíróság elrendelte a vizsgálatot az anya ellen, ki leányát felügyelet nélkül hagyta.

Sebesültek látogatása. A vármegyei közkórházban, a rimatamásfalai és a méntelepi vörös-kereszt kórházakban elhelyezett sebesültek látogatása a közönség részére *naponta 1 órától 3 óráig lesz megengedve.* Ezen időn túl csak olyanoknak szabad a bemenet, kiknek hivatalos dolguk van a kórházban. *A látogatók figyelmét felhívjuk arra, hogy alkoholos italokat a sebesülteknél adni nem szabad!* Szívesen veszi a vezetőség, ha magyar, német, tót ujságot vagy egyéb olvasnivalót adnak a sebesülteknél! A tömeges látogatás, zajos beszéd stb. káros hatással van a sebesültekre, ezért lehetőleg ne csoportosan jöjjenek az érdeklődők!

Az Apolló-Színházban mult vasárnap nagyon érdekes előadás volt s a közönség feszült figyelemmel kísérte a bemutatott gyönyörű filmeket. Ma, vasárnap szintén vonzó, változatos programmal lesz előadás.

Tudnivalók az új bélyegjegyek forgalomba bocsátása tárgyában. A magyar korona országai területén az 1903. évi október 1-étől forgalomban lévő bélyegjegyek helyett folyó évi április hó 1-ével új bélyegjegyek bocsátottak forgalomba. A régi bélyegjegyek, amennyiben azok egyes értékszályaiból készletek állnak még rendelkezésre, folyó évi szeptember 30-ig árusíthatók s teljes érvényen használhatók; f. évi október hó 1-ével azonban ezek a bélyegjegyek forgalmon és érvényen kívül helyeztetnek s e naptól kezdve kizárólag csak az új bélyegjegyeket szabad árusítani, használni s a régi bélyegjegyeket árusítani többé nem szabad. Az 1914. október 1-ével forgalmon kívül helyezett bélyegjegyeknek ez időpont letelte után való használata, a bélyeglerovási kötelezettség nem teljesítésével egyenlőnek fog vétetni s a bélyeg- és illetékszabályok szerint avval egybekötött jogkövetkezményeket fogja maga után vonni. A forgalomból kivont és érvényt veszített bélyegjegyek a törvényes határozmányok megtartása mellett a m. kir. bélyegraktárnál, a m. kir. adó- és jövedéki hivataloknál 1914. október 1-től 1914. december 31-ig új bélyegjegyekkel ingyen lesznek kicserélhetők, 1915. évi január hó 1-től 1915. évi december hó 31-ig pedig a kicserélés indokolt kérelemre a pénzügyminiszterium által rendelkezhető el. A kicserélés iránti beadványok bélyegmentesek. A forgalomból kivont és érvényt veszített bélyegjegyek 1916. évi január hó 1-től kezdve többé sem ki nem cserélhetnek, sem értékük meg nem térítetik. A bélyeg-kisárosok a folyó október 1-én náluk megmaradó régi bélyegjegyeket legkésőbb folyó évi október hó 31-ig kötelesek a m. kir. adóhivatalnál, amelyhez anyagbeszerzése céljából utalva vannak, kicserélés végett beszoigáltatni, ahol a kicserélés végett beszoigáltatott bélyegjegyek elfogadhatósága a legnagyobb pontossággal és figyelemmel vizsgálatot meg.

A világháború most megjelent európai térképét 1 mtr. átméretű, 12 színű gyönyörű nyomással 1 korona 20 fillér beküldése ellen rögtön küldi a „Nemzeti Állam” kiadóhivatala Budapest, Ferencz-tér 4. szám.

Tanév kezdete. Az állami polgári leányiskolában mult szombaton — f. hó 5-én — délelőtt volt a tanév megnyitása. A növendékek éneke után *Lőrinczy György* kir. tan. tanfelügyelő mondott tartalmas, megleghangu és gondolatokban dus beszédet, melyet a leányok nagy figyelemmel hallgattak. *Kárpáti Sándorné* igazgató szólt még s ezzel a megnyitás véget ért. Az intézetbe 120-an iratkoztak be.

Az áll. elemi fiúiskolában f. hó 7-én (hétfőn) volt a megnyitás. *Törköly József* igazgatótanító intézett a fiukhoz szép beszédet. A tanítás is kezdetét vette e héten. 270 növendéket irtak be az iskolába.

Az áll. elemi leányiskolába 282 növendék iratkozott be. Itt *Matócsy Pál* igazgató megleghangu szép beszéddel nyitotta meg a tanévet s már itt is megkezdődött a rendszeres tanítás.

A nyomorék gyermekek otthonában is megkezdődött e héten a rendszeres tanítás s *Lenner Ilonka* tanítónő a gyermekek értelmi fejlettségéhez illő szép beszéddel nyitotta meg a tanévet.

Részvét-köszönet.

Azon kegyeles szíveknek, kik édes szerettünk: **özv. Szabó Józsefné szül. Percz Julianna** elhunytával bennünket ért gyászunkban részvéttel osztottak s ezt temetésén tüstént megjelenésükkel is kifejezni kegyeskedtek, ez uton mondunk hál s köszönetet.

A gyászoló család.

Megégett gyermek. Még júniusban történt a Guszona községhez tartozó Csente pusztán, hogy több gyermek felügyelet nélkül játszott a nyílt tűzhely körül, melyben kenyérsütés után még bőven volt parázs. A leányok szoknyájának szelétől a tűz lángalobbant, s a hat éves *Kismáté Gizella* szoknyájába kapott. A kis leány súlyos égési sebeket szenvedett, melyekkel f. hó 5-ikéig synylődött, s ekkor meghalt. Az esetet bejelentették a kir. ügyészségnél s a vizsgálóbíró, s a vizsgálat a gondatlan anya ellen megindult. Dr. *Musotter Miklós* vizsgálóbíró és *Lehoczky Márton* kir. ügyész jelenlétében f. hó 7-ikén dr. *Zehery István* kir. törvényszéki és fogházorvos és dr. *Kármán Aladár* kórházi osztályorvos a hullát felboncolták.

A Rimaszombati Takarékpénztár betéteket most is elfogad méltányos kamattal való gyümölcsöztetés végett és a jelenleg elhelyezett tőkéből minden felmondás nélkül azonnal teljesít visszafizetéseket.

CSARNOK.

A két királyfi.

Mélységes kék égen ezüst felhő-fátyol
Tündöklök ragyogón a hold sugarától.
Pihenő katonák, álmodozó hősök
Közt járnak a büszke ezredéves ösök.

Alvó magyar tábor. Senki sincs már ébren,
Csak az előőrs áll fegyverrel kezében.
Fel s alájár... Figyel... Zörög a holt avar...
Nem a szél... Az erdő ellenséget takar.

Fujja a riadót... A muszka ezre ez
Ember ember ellen fénylő szuronyt szegez.
Riadó... Rohamra... Száz csillag az égen
Nem gyúl ki már többet soha a sötétben.

S fönt a Hadak útján Csaba király siet,
Veszélyben a magyar s tudja, ő menti meg,
Hadúr nem hagyhatja pusztulnia népét
Követi mindenki fölébredt vezérét.

Ezer éves álma, hogy a magyar szabad
S im az uton várja egy véres árny alak.
Lemutat a földre az a másik király,
Kinek a sirjánál egy világ vérben áll.

Nézi Csaba... Nézi... Látja a hős tábor
Ellenség golyója mint von fölé sátozt.
Látja a honvédet nem riadni vissza.
Ezer kozák vérét a föld hogyan issza.

Nézi Csaba... Nézi... Elindulnak ketten.
Fehér hadak útján. A többi már nem kell.
Nincs reá szüksége — tudja — a magyarnak
Megtéphetik százszor... Lánczot rá nem raknak.

De ahol sebesült ég az úton lázba,
Ott mindenütt ott van a két király árnya.
Tüzelő homlokuk megsimitják lágyan,
S enyhülés jár mindig az árnyak nyomában.

Testvér lett az égen a magyar és osztrák.
Hírt, nevet, bánatot testvérekként osztják.
S Ferdinánd és Csaba a népek könyvébe
Újabb ezer évet ír történetébe.

Vatthay Ilona.

A szendrői orgonás.

Ira: LENGYEL GYULA.

I.

A nagy Hortobágy poros levegőjén a buszozó nap sugarai két lovas-vitézt kísérnek a tiszapolgári rév felé. Csendes a táj, sehol semmi élet a meddig a szem ellát. A kiaszott mezőn hallatszik a két vitéz fáradt lovainak egyhangu dobogása. A pusztta kutján üresen lóg a kutor s a két szomjas paripa fájdalmas nyerítése szabadon száll a végtelennek látszó pusztaságon.

A fáradtságtól jobbra balra lóg a két vitéz a lovon. Látszik rajtuk, hogy hosszú utról jönnek. Rézveretes kardjuk bántóan zörög a mint a széles kengyelvashoz ér a lovak ügetése közben. Karsu, sugár ifju az egyik, alig 25 éves. Homlokán egy hatalmas kardvágás alig behégedt piros helye látszik. A másik zömök, tömzsi leány. Szendrői nemes ifju mindakettő. Az első Bódvay György, gazdag család egyetlen fia, a másik Hangácsai Gergely, szegény nemes szülők gyermeke. Hazafelé tartanak a belgrádi csatából.

A polgári révnél, a mint lovaikról leszállanak, ismerősként üdvözlőket az ősz révészgazda. Halpapríkással vendégeli meg őket s a két paripa is bőséges legelőre talál a tiszamenti füzesben.

A pislogó tűz körül, a csáti karczossal telt kulacs kézzel-kézre jár. A beszéd fonálát, — mintha csak az előbb hagyta volna félbe, — az ősz révészgazda veszi fel s villogó szemei, ökölboszorult keze eláruja a szívében dúló haragot, a mint indulatosan mondja:

— Beste, gaz pogányai, egy szép harmadtinómat a mult héten elragadozták s a szikes foknál befalatozták. Üres már a Hortobágy, öcsém. Elhajtotta a marhát a pogány. Hej, pe-

dig de sok tar koponyát láttam már meredt szemekkel ringatózni a szőke Tisza hátán, azokat az ónodi és tokaji vitézek küldték a paradicsomba.

— Hát Borsodba mi ujság, bátya? — kérdi Bódvay György.

— Az, hogy ott is igen szemtelen a pogány. Az egrí kontyosok már a Hernád mentén pusztítanak. Nem elég, hogy a szegény ember jószágát elhajtják, az asszonyokat is rabszíjra fűzik. A minap is Gadnát égették föl s visszamenőben a szendrői vitézeket is megcsufolták.

— Hogy történt az, bátyám? Beszéljen! — sürgeti Hangácsi Gergely.

— Gadnától átcsaptak a rabló törökök a Csereháton. A szentpéteri révén átkeltek a Sajón s a Bükkön keresztül igyekeztek hazafelé. De Selyebről Kőszeghy János ur lovas hírnököt küldött a szendrői várbeli vitézeknek. Azok utánuk rugaszkodtak s Kondó alatt a kondói Kiss István rétván utolérték a rabló pogányokat. Összecsaptak, de bizony a törökök elnyomták a mieinket. Negyvenötöt levágtak s elvitték az egész zsákmányt. Vig sipszó mellett vonultak hazafelé a Haricza mentén, át a Bükk rengeteg erdőin.

— Raboltak e Szendrőn? — kérdezi Bódvay György.

— Nem! Szendrőt még elkerülték.

A két ifju nagyokat sóhajt. Mindkettő haza gondol Szendrő városába. A családi hajlék képe mellett a Bódvay György képzeletében megjelenik egy vastagfalú nemesi kuria képe, hol egy szép leányka, Iratosi Ilona, talán épen most veti meg a hófehér ágat. A ki, mielőtt szép fejét álomra hajtaná, elrebegi a megszokott imádságot a szeretett ifjuért, könyeivel bőven öntözve a párnát, mert hiszen nem tudja, hogy élőért imádkozott-e, vagy pedig a meghalt szeretőért.

Azután elpihennek a tűz körül. A csillagos égbolt a takarójuk. Álomba ringatja őket a komphoz verődő habok egyhangú csobogása és álmodnak harci dicsőségről, szabad hazáról s édesszavu, forró szívé szerelmes mátkáról.

II.

Iratosi Péter kuriája kis kertjében egy szép barna leányka, zöld mázos korszóval locsolgatja a virágokat. Leánya, Ilona jár-kelek a kis kertben virágtól virágig s mindeniknek szomjas földjét megitatja a Boldva vizéből. Fején csillog a gyöngyös párta, szempilláin reszket a köny, a mint beszélget kedves virágaival.

— Olyan szép kék volt a szeme, mint te vagy buzavirág, s kedvesen, szerelmesen nézett azokkal reám. Olyan volt... egyenes és karcsu, mint a Boldva mellett a langyos esti szélben hajladozó nádszál, mégis oly erős, mint a bérczi tölgyfa. Haagja olyan volt, mint az erdők mélyén a székács-galamb mélyhangú bugása, mikor párját hívja. De minek beszéltek, hiszen ti tudjátok, hallottátok, láttátok őt. Hallottátok, hogy mit beszélt ma egy éve, itt, a kis padon, nekem, halk, suttagó szóval, — hogy nem hagy el soha, hogy örökké szeret. De azt nem tudjátok, hogy milyen bátor és erős. Azt nem láttátok, hogy két évvel ezelőtt a nagy tűzből, hogy mentett ki engem. Édesapámék kint voltak az egerszegi részen, mikor a „Forrás“-tól a „Cseh“-utcáig kigyuladt a város. Égtek a csűrök, égtek a házak. Kétségbeesve kiáltottam segítségért... Nem jött senki. Füst tódult már be ajtón s ablakon, égett a házunk. Én sirtam, amíg csak el nem aléltam. Arra ébredtem, hogy valaki gyöngéden fölemel, kebléhez szorit s megindul a házból kifelé. Lobogó lánggal égett a házunk, köröskörül villogó zsarátnok, leszakadt gerendák állták el az utat. Mindenfelé lélegzetfojtó füst. Az utcza egy lángtenger. Feleszméltem s láttam, hogy a halálnak megyünk... De nem! György... az én Györgyöm... fejünkre egy vizes szűrű borított, azt mondta, karoljam át a nyakát... Aztán vitt leégett tetőkön, lángoló gerendán, falra fel, falról le... Az utban álló gerendákat szétverte a hosszunyelű, rézveretes harci csákányal... Kimondhatatlanul boldog voltam, amíg mellém pihegtem, amíg vitt magával falra fel, falról le... Nem láttam én füstöt, kormos, égett falat, csak az én Györgyöm villogó kék szemét. Azt hittem, visz egyenesen fel a menyországba... Amikor uj tetőt rakattunk a leégett házra, virágos kis kertembe, minden estefelé, eljött beszél-

getni az én édes mátkám. Kedves virágaim ti jól tudjátok, — hiszen sok testvérekétek hervadt el kalpagja mellett, — csókos szája mennyit beszélt nekem... örök szerelemről... arról a kis házról, amelybe költözünk, mátkaságunk után a ládi részen... Az mondta, nem hagy el soha... s ahogy megzendült a trombita hadbá-hívó szava a bábonyi bérczen, mindjárt nyergeltetett. Elment ő is a többi vitézekkel a pogány török ellen. Mikor elbucsuzott, én sirtam és keblére borulva, kértem, — ne menjen el. Ő azt mondta, — nem volnék érdemes a te szerelmedre, ha itthon maradnék. Mikor az ország sir, ki gondolna akkor nászra, lakodalomra... Én is azt mondtam neki, — menjen, kegyel-med... Elment... Azóta öreg szüleimmel csak az emlékeknek élünk. Esztendeje már, hogy mindig visszavárjuk... de hiába várjuk. Ki tudja, hol folyt ki bátor szíve vére... szép szemére hol borult reá a halál sötétje... Kedves orgonáim, könnyebb volna a lelkemnek, ha sirja fölé csak egy ágacska tűzhetnék belőletek. Istenem... csak tudnám, hogy hol van a sirja... meggyászolnám... a fájó szívemmel... sirig tartó gyászszal... s lennék életem végéig özvegy mátká.

— Ilonám! Vendégünk érkezett — hangzik ki az öreg Iratosi Péter szava a tornáczról.

Ilona, kezében a korsóval, kifelé indul a kis kertből. Amint a kis kaput nyitja, megpillantja halottnak hitt szerelmesét, édesapja mellett a tornáczon. Felsikolt, elejti a korsót s szalad önfelédten a Bódvay György karjai közé s az ifju mellén boldogan felzokog.

Iratosi Péter arcán is megindul egy könyecsepp s ott akad meg az összes szakállon. Hogy megindultságát eltakarja, szeliden szól oda zokogó leányának:

— Ilona, hát ez az a híres magyar vendég-látás? Készíts valami harapni valót. Siess, édes leányom.

Ilona pirulva bontakozik ki az ölelő karok közül s boldog mosolygós arccal siet a kamrába, pinczébe. Térül fordul s már ott is van az asztalon a jó foszlós kalács s vert ezüst kupából öntögeti a hólyagos pohárba a zamatos ó-bort; de bizony megesett, hogy a kupából a bor a pohár mellé ment, amit nem lehet csodálni, hiszen a szerelmes leány a pohár helyett rég nem látott szerelmesét nézi.

III.

Az este álmos csendje borul reá a városra. A „Gerse“-utcái kuriákon egymásután alszik ki a gyertyák lángja. A várbástyákról lehallatszik az őrtálló vitézek csizmáinak egyhangú kopogása.

Iratosi Péter kuriájának tornáczán, a kis asztalnál, a gyertya lobogó lángja mellett együtt ül a két szerelmes, Bódvay György és Iratosi Ilona. Sok a kérdező és mondani valójuk egymásnak. A ifju a leányka kezét simogatva kérdezi:

— Vártál már, ugye édes?

— Mindig, mindig, édes Györgyöm! Álmaimban is a te képed lebegett előttem. Féltettelek, hogy nem jössz vissza többé hozzám.

Majd a leányka az ifju homlokán pirosuló sebhelyre mutatva kérdezi:

— Fájt-e nagyon?

— Nem fájt, mert becsülettel megfizettem érte!... Igaz! En hoztam neked ajándékot is. Látod, odaadni meg elfelejtettem.

Azzal egy nagy csomagot hoz elő a tornácz végéből. Kibontja s a kis asztalra kiterít egy arannyal, ezüsttel himzett, ujnyi vastag selyem lótakarót s egy hosszú, finom selyem turbánt. Szerelmesen néz a leánykára s tréfálkozva mondja.

— Kárpótlásul hoztam neked azért a kárért, ami a homlokomon esett. Jó vitéz volt. Itt a bizonyossága a homlokomon.

— Fiatal volt-e?

— Olyanforma idős, mint én, nyulánk, barna, anatóliai ifju.

— Szegényt, hiába várja haza szerelmes mátkája — suttagja Ilona s szép két szeme könybelábad.

Aztán vidámabb dolgokról beszélgetnek. Ki lesz a násznagy, kérő, kiadó. Eljönnek-e a rokonok Beregből, Szabolcsból. Hogy rendezik be a házat s hogy fogják egymást szeretni, soha el nem muló, sirig tartó igaz szerelemmel.

A tornáczot bevilágította a gyertya lobogó

fénye. Szívüket betöltötte a boldogság érzése. Mosolyogva váltak el, késő éjszaka egymástól.

Az Iratosi kuriára s Szendrő városára reáborult a nehéz, csillagatlan éjszaka.

IV.

Alszik a város. A várfalakon vitézek vigyáznak.

Az éjféli dobolás utolsó hangjait viszi széjjel a Boldva mentén az éjszakai szellő, mikor a várfalon hosszan elnyújtott kiáltás harsan fel:

— Fegyverre!...

A várfalak mentén lévő kuriák ablakai megvilágosodnak. Fegyvercsörgés, kutyaugatás, férfi káromkodás és asszonyi jajszó, egy zürzavaros hangzavarrá olvad össze. Az utczákon futók léptei kopognak s felharsan a kétségbeesett, rémült kiáltás:

— Itt a török!!

A vár kapui be vannak csukva. A várost védő palánk le van döntve s már odabent a házak között garázdálkodik a rabló martalóczhad.

Habtestű asszonyok, gyenge leányok a Boldva vizétől tapadó vizes ruhákban menekülnek a büdöskuti erdő felé. Az Ivánkapusza melletti dombon egyenesen a törökök közé rohannak. Szívrendítő sikoltozás támad. Az elfogott nőnek görcsös zokogása hallatszik, akik között alétlan piheg Bódvai György szerelmes mátkája, Iratosi Ilona is.

Majd föleszmél Ilona s kitépve magát az őrző török kezéből, elkezd futni. Karcsu alakja, mint az őz, szökel jobbra-balra. A hozzá kapkodó törökök között, míg egy lándzsától találva, piros lesz testén a hófehér ruha s haldokolva roskad a földre. Bucsuzóul két karját kitarja, utolsó sóhajt!

— György... édes mátkám... Isten veled!

Vágtató vitézek robaja hallatszik. Egy kis csapat magyar ront a prédát őrző törökökre. Elöl, csillogó szabilyával Bódvai György, mellette hűséges czimborája, Hangácsi Gergely vágtat. Csepeg a vér a nehéz kardokról, amint a kis csapat utat vág a tar koponyák között. Karjuk csapását nehezzé teszi a féktelen bosszu. A Bódvai György kezében nemcsak sebet vág, de csontot is tör a sulyos szablya s mint a párját kereső tigrishívó, úgy zeng át az éjszakán szerelmesét kereső szava.

— Itt vagyok! Hol vagy Ilonám?

Fut a prédát őrző török. De a Bódvai György hívó szavára nem jó felelet, csak a sebesült törökök jajgatása hallatszik. Ilona fehér arccal, kitárt karokkal tekszik a földön. Arczáról eltűnt a szerelmes mosoly. Csókos, kis piros száját örökre lezárta a halál. Ugy talált reá Bódvai György. A nagy, erős vitéz fájdalmas sirással borult az Ilona habtestére és csókolta, költögette a... halott kedvest.

— Kelj fel édes virágszálam, kedves Ilonám! Én vagyok itt, György... a te Györgyöd.

Egyszerre felkiált:

— Jézus! — kardjához kap, fel akar kelni, de erőtlenséggel roskad a halott kedvese mellé. Szívét átjárta egy sebesült török lándzsája.

Ujabb kiáltás... és eldül a török s ott áll felettük, vértől csepegő karddal Hangácsi Gergely.

Későn van. A két szerelmes halott már. Lelkük, mint két fehér galamb száll a csillagok felé.

Galvác felől virrad. Az ivánkai dombon, a hajnal szürke fátyolán át, a Hangácsi Gergely zömök alakja látszik, amint kardjára támaszkodva, szomorun nézi a két letört virágszálát. Szeméből hull a köny s szinte hangtalanul suttagja szája:

— Most már nem váltok el egymástól.

V.

A csehi rétre sárga szőnyeget vont a mocsári gólyahir virága. A „Gacsál“ napos szélein bontogatta kékszirmu illatos virágát az ibolya, mikor Hangácsi Gergely beköszönt az öreg Iratosi Péterhez.

— Édes bátyám, adjon nekem egy pár szál orgonát az Ilona kis kertjéből.

— Minek az neked, Gergely öcsém?

— Elviszem nekik... az ivánkai dombra, hogy ha majd jön a május, az Ilona és a György közös sirja hadd legyen tele illatos virággal... mint a szívük telve volt igaz szerelemmel.

— Vigyed, édes öcsém, vigyed — szól Iratosi Péter. — Aldja meg az Isten a kezed munkáját.

VI.

Es az Isten megáldotta a két szál orgonát.

A várnak már csak a helye van meg a város feletti hegyen, de a szerelmesek két szál orgonája egész erdővé sokasodva, ma is illatozik az ivánkai dombon, ha jön a szerelmesek hónapja, a virágfakasztó május. Ágai között, nyári éjszakán fel-felhangzik a fülemile párját hívó csatgató éneke.

Odalent, az orgonák alatt, nem mozdul e meg a porrá vált két szív, mikor a párját hívó vadgalamb bugását hozza át a garadnai erdőből a májusi alkonyati szellő s szerelmesen felel párjának a kis fülemile?

Pihennek s szerelmes szívük felett ma is virul — ha eljön a május — az orgonaerdő.

Az arannyal, ezüsttel himzett selyem lótkaró is épen van még ma is. A finom, vékony szálú turbánt azonban már foszlányokra szagatta az idő.

Ott van mindkettő a szendrői református egyház lédájában. Hogy került oda, ki tudná már azt? Csak annyi van róla feljegyezve, hogy „Jóemlékeztető eleink által az belgrádi csatában nyerttetett.”

Alsó osztálybeli gimnazistát

előkelő uri család — teljes ellátásra — elvállal és szerető otthont kap.

Czim: Hunyady-utca 15 ik szám.

Kiadó lakások.

A **Forgách-utczában** lévő s a Rásky-nővérek tulajdonát képező házban, melyet most még a csendőrség bérel,

ez év november hó elsejétől

egy 4 szobás, egy 3 szobás és egy 2 szobás jókarban levő s vízvezetékkel ellátott lakás kiadó. — A bérelni szándékozóknak tájékoztatást ad:

*** Matolcsy Pál.**

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud, **könyvkötőtanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába

Kiadó az Erzsébet-téren

egy emeleti utcai lakás melék-helyiségeivel, mely most lett teljesen rendbehozva; vízvezeték, fürdőszoba, villany világítás, új testés stb. vel, továbbá a **Szijjártó-utczára nyíló** 3 szobából álló lakás szintén azonnal kiadó.

Bármikor megtekinthető.

Bővebb felvilágosítást nyújt: **KOHN ADOLF** tulajdonos **Erzsébet-tér 16.**

19—*

Gyönyörű szép

horgolt munkák

1 paplanlepedőre való csipke,
6 darab női ingre való csipke,
4 db asztalközépterítő csipke-
diszitással **eladó.**

Kerekes Erzsébet, Mező-utca 47.

A Tompa-szálloda

teljesen újon berendezve és átalakítva, ajánlja az utazó közönségnek **tiszta**

egészséges szobáit, jó magyar **konyháját** és saját termésű valamint hegyaljai **borait** mérsékelt áron.

Tisztelettel

GEDE ISTVÁN vendéglős **RIMASZOMBAT.**

9—10

Mielőtt butort vásárolna

ne mulassza el saját érdekében megtekinteni

Özv. Benkó Jánosné

gömörm. legrégebb és legnagyobb butortelepét. Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca

Tulzsfolt raktárai folytán ajánlja a legmodernebb ebédliket: paliszander, mahagoni, tölgyfa stb. színekben, valamint a legmodernebb román-stílu tölgyfa ebédliket. — Hálószobákat: mahagoni, cseresznye, köris, fehér madár-jávör és különböző külföldi faneműekben is. — Uri szobákat a legmodernebb stílekben, írda berendezéseket, amerikai íróasztalokat **önköltség áron.**

Továbbá függönyöket, ágyterítőket, szőnyegeket kiadás miatt a **beszerzési áron alul.**

Azonkívül saját kárpites műhelyben készült mindennemű párnázott butorokat, ugyint: ebédlidiványok, fotélek, angol bőrgarnitúrák, matracok stb. Minthogy raktárainban csakis elsőrendű árut tartok, azok szolid és tartós kiviteletű szavatolok.

Hogy ez nem üres reklám, tekintse meg minden vételkényszer nélkül raktárait, hogy a nagy választékról és a butorok szép és szolid kiviteléről és a rendkívül olcsó árakról meggyőződjön. A butorok legnagyobb része saját asztalos műhelyemben készül. — Hitelek'pes egyéneknek részletfizetésre is adok.

Egyben van szerencsém a t. közönség szíves figyelmébe ajánlani **temetkezési vállalatomat** és **koporsóraktáramat**, ahol nagy készletet tartok mindenféle érc- és fakoporsókban, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékekben és felszerelésekben és így azon helyzetben vagyok, hogy temetkezéseket, valamint a vele járó összes teendőket a legdiszesebbtől a leg egyszerűbbig jutányos árak mellett elvállalhatom.

Temetkezéseket vidékre is elvállalok, valamint hullaszállításokat is. 5—*

Kiadó lakás és bolt.

Az **Andrássy-ut 1-ső számú** házban egy szép három szobás lakás, **azonnal** bérbe vehető, **egy bolthelyiség** pedig azonnal. — Ertekezhetni bármikor lehet ugyanott az emeleten lakó

Andrási László fényképésszel.

Könyv bekötéseket

a legrövidebb idő alatt izléses:: sen, jutányos áron eszközöl ::

id. Rábely Miklós Fia könyvkötészete

RIMASZOMBAT, Erzsébet-tér 9.

KASZINÓ-ÉPÜLET.

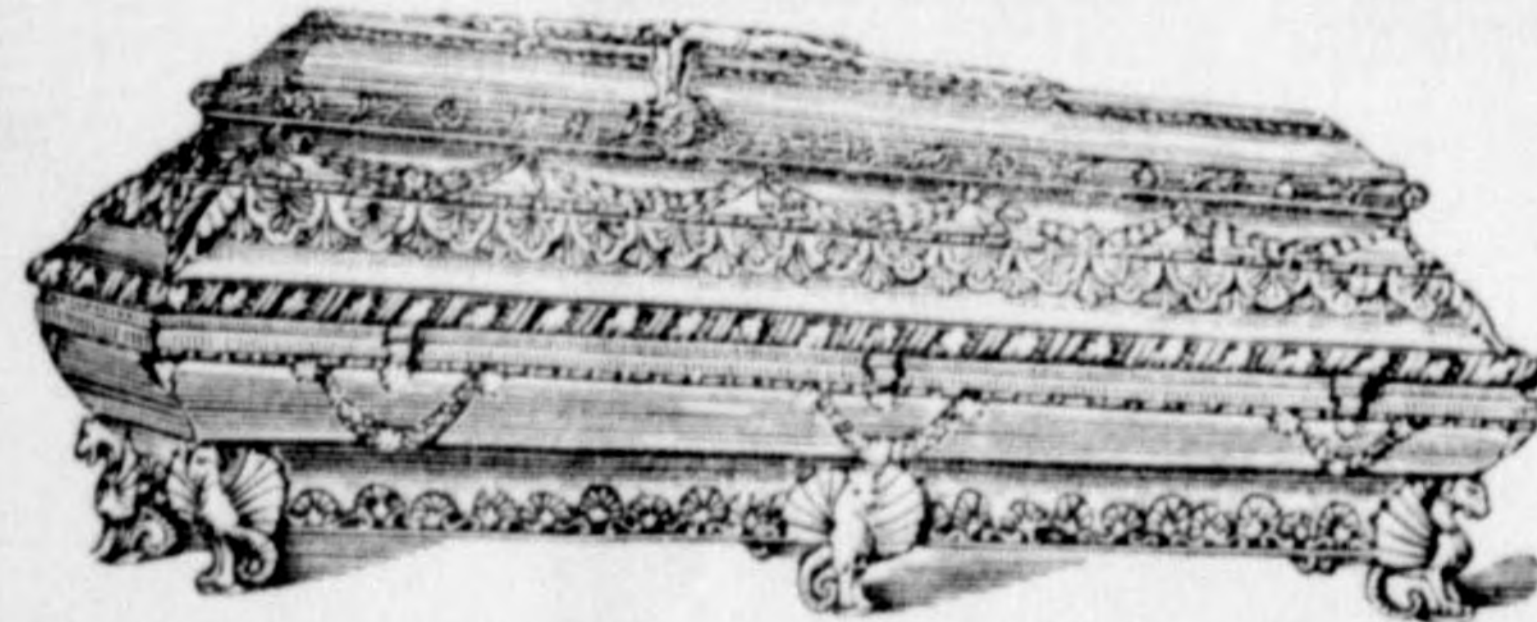
ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

5—*

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szíves tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF**-féle **temetkezési vállalat** a **Deák Ferencz-ut.**

„**ZSUFFA**“-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle **érc- és fakoporsókból.**

valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekből, minélfogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen diszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.